

Примена Бајесовог одлучивања при анализи борбених ситуација и избору одлуке

ВОЈНО ДЕЛО 6/1998.

Пуковник проф. др *Милован Стојиљковић*
Потпуковник мр *Синиша Боровић*, виши предавач

... Живимо у времену убрзане трансформације проблемског поља управљања сложеним ситуацијама по основи временске димензије, ступња одређености и ступња сложености. Статичност уступа место динамичности, одређеност неодређености, а број релевантних чинилаца ситуације у којој се доносе одлуке непрестано расте.

Тренд пораста динамизма, несигурности и сложености још је карактеристичнији за војне конфликтне ситуације. Може се рећи да иновације у методама управљања и одлучивања не прате такву трансформацију реалних ситуација. Различити фактори делују неповољно на развој нових поступака и њихово увођење у конкретну праксу војног одлучивања. Још увек је превелик скуп ситуација у којима је доносиоцу одлуке најјаче средство властита интуиција и здраворазумски избор акција. Научне методе споро налазе место у процесима анализе сложених ситуација и формирања одлуке.

Теорија одлучивања је једна од научних дисциплина која се бави истраживањима утицајних фактора у процесу одлучивања и изградњи модела за избор најповољнијих акција. Једна од првих потешкоћа је како изузетно велики скуп најразличитијих ситуација класифицирати, ради олакшавања њихове формализације и објективне анализе. У тим класификацијама ситуације одлучивања, у којима су истовремено присутни и неодређеност о будућим стањима окружења и конфликт циљева два међусобно супротстављена доносиоца одлука сматрају се најкомплекснијим. У литератури се за такве ситуације користи израз „стратегijske неодређености“. Одлуке које команданти морају донети у току борбених дејстава управо су типични примери ситуација одлучивања при неодређености и конфликту, односно при стратегијској неодређености. Отуда такве ситуације представљају посебан изазов, и многи истраживачи настоје да изграде моделе који треба да смање почетну неодређеност и олакшају избор доносиоцу одлуке...